

ΒΟΥΛΗ

Δευτέρα 24 Ιανουαρίου

Ἡ Ὥρα προσημείωσε τὴν ὥραν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς ξηρῶς καὶ πεποιθότως. Τὴν Δευτέραν ἐπαναλαμβάνονται αἱ συνεδριάσεις· ὡς ἂν ἐξηρτάτο ἡ τοιαύτη ἐπίτευξις ἐκ τῆς θελήσεως τῆς Κυβερνήσεως μόνης· καὶ δὲν ἐψεύσθη, μεθ' ὅλα τὰ ἀμηδῆ; τῆς Ν. Ἐφημερίδος.

Ἐνῶ ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἐπακριβῶς τελευταίας συνεδριάσεως, ἡ πρώτη προσπίπτουσα εἰς τοὺς διψαλέους ὀφθαλμούς μου κοινοβουλευτικὴ φυσιογνωμία εἶναι ἡ τοῦ κ. Δημητρακάκη, τοῦ πάντοτε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ σιωπῇ του ἀκόμη, πολλὰ λαλοῦντος· ὅταν μάλιστα σιωπᾷ, εἶναι πολὺ εὐνοητότερος. Αὐτὴν τὴν φορὰν κολημένος ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ συσπειρούμενος ἐντὸς τοῦ εὐρέως ἐπανοφορίου του εἶναι βεβουλισμένος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν πρακτικῶν· θὰ ἔλεγον ὅτι εἶναι νέφος συλλέγον ἀτμούς διὰ τὰ ἐκραγῆ εἰς βροχὴν, ἂν δὲν ἦτο ὑψηλὴ ἢ παρομοίωσις, καὶ χαμηλὸς ὁ κ. Δημητρακάκης. Ἄλλην τινα μεταβολὴν ἀξίαν λόγου δὲν διακρίνω εἰσέτι, εἰμὴ τὸ ἐξυρισμένον πρόσωπον τοῦ κ. Μπουλεῶ καὶ τοῦ κ. Νζάνε τὸ περίκομφον καὶ πλούσιον ἐπανοφορίον καὶ τὰς ἀναποσπάστους μετὰ τῶν χειροκτικῶν συνδεθείσας χεῖράς του, τὰς ὁποίας χειροκτιοφόρους ἀναβιβάζει καὶ ἐπὶ τοῦ βήματος. Ὡς ἐκ τούτου διεκρίθη διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν θερμότητα τῶν χειρονομιῶν του.

Δύο ἐπίσημοι ἐνάρξεις χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς σημερινῆς Δευτέρας: ἡ ἐνάρξις τῆς βουλῆς, καὶ ἡ τῆς δίκης τῶν καυμέδων καὶ βουλή καὶ καυμέδες ἔχουσιν ἐνωτικὸν σημεῖον, τὴν *καλλιάν*.

Ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἐπερωτήσεων. Διακρίνεται ὁ Κυβερνήτης Πετιμεζᾶς, προσαγαθὸν μακρὰν καὶ λεπτομερῆ ἀναφορὰν τῶν οἰνοπωλῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατὰ τοῦ γνωστοῦ νομοσχεδίου. Εἶναι, λέγει, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν ἐπιστημοτέρων βιομηχανῶν, εἶναι ἀξία λόγου, καὶ πρέπει νὰ τυπωθῆ. Σημειωτέον ὅτι, ὅταν ἠγέρθη διὰ τὴν προσαγάγη, ἡ ἀναφορὰ εἶχε κρυβῆ, ἴσως ὑπ' αἰδοῦς, ἴσως ὑπ' αἰσχύνης, καὶ μετὰ κοπιώδεις ἐρεῦνας ἐντὸς τῶν θυλακίων του καὶ τῶν ἰδιαίτερον δωματίων ὁ κ. Πετιμεζᾶς κατάρθρωσε νὰ συλλάβῃ αὐτήν. Διακρίνεται ὁ κ. Δεληγιάννης διὰ τὴν πλειάδα τῶν ἐπερωτήσεων του πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, καὶ ὑπὲρ πάντας ἡρωϊκώτατα ὁ κ. Δουζίνας.

Περὶ τὸν κ. Δουζίναν ἐγεροθέντα, διὰ τὴν ὁμιλήσῃ, ψιθυρὸς παρατεταμένος ἐγείρεται, ἰλαρὸς ὁμως καὶ ἥπιος, ὡς αἱ πνοαὶ τῶν ζεφύρων. Εἶναι, ὡς φαίνεται, ἡ ἀπήχησις τῶν ἐντυπώσεων τὰς ὁποίας ἐγέννησε τὸ τελευταῖον μανιφέστον τοῦ βουλευτοῦ Τροικιζιάς. Καὶ ὁ κ. Δουζίνας σπεύδει, συνεχίζων τὴν πρὸς τὸν λαὸν ἐκκλήσιν, νὰ παραστήσῃ ἄλλην ἐκκλήσιν, τὴν τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἰδίᾳ τῶν ναυτικῶν ἡμῶν πραγμάτων. Ὁ κ. Πετσάλης, πολλάκις λαμβάνει ἀφορμὴν, ὁμιλοῦντος ἐκείνου, νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγανάκτησίν του, ἀνακραυγάζων, συνταρασσομένος ἐπὶ τῆς θέσεώς του, σεῖων τὴν *χωριστροστόλιστον* κεφαλὴν του, χειρονομῶν, κοκκινίζων· καὶ ὁ κ. Δουζίνας ἀφ' ἑτέρου πολλάκις λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τῆς ἰδιαζούσης ἐκείνης φρα-

σεολογίας καὶ εὐφυολογίας του, καὶ νὰ ῥίψῃ ἐν μέσῳ φαιδρὰς τινὰς ἀποκαλύψεις. — Ἡ ἀρνησις τῆς δικαιοσύνης ἀναπτύσσει τὸ πνεῦμα τῆς ἐπαναστάσεως — Τὰ ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν εἰς ἀνάσκαψιν μερικῶν κηπαρίων ἐν Σαλαμίनि. — Τὸ νεολοκίον ἐκρημνίσθη, διότι ἦτο κωπὸν, λέγει· οὕτω καὶ τὰ ἰδικὰ σας ἔργα εἶναι κωπὰ· θὰ κρημνισθῶν καὶ θὰ ἔλθουν ἄλλα. — Νὰ καταργηθῶν αἱ Σχολαί, διότι εἶναι ἀνικανοτροφεῖον. — Τὰ ἀνωτέρω εἶναι μικρὰ ἀπογεύματα ἐκ τοῦ μεγάλου γεύματος τοῦ Δουζίνα. Ὅπως δὲ ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος Ρωμαῖος τὸ περιώνυμον *Cartago delenda*, οὕτω καὶ ὁ νεώτερος συναδέλφος του ἐπιλαμβάνεται πάσης εὐκαιρίας ἐν ἀρχῇ καὶ μέσῳ, καὶ τέλει τῆς συνεδριάσεως νὰ πετάξῃ δεκάκις ἤδη τὴν προσφιλῆ του φράσιν: *Νὰ καταργηθῶν αἱ Σχολαί!*

Ἐν τῷ σταδίῳ τῆς κυρίας συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Διακρίνεται καὶ διαχύνεται εἰς μακροτάτην δημηγορίαν μόνος ὁ κ. Δεληγιάννης, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος πληθὺν χαρτίων ἐντὸς πλουσίου περικαλύμματος, τοῦ ὁποίου τὰ χρυσὰ κοσμήματα, ἀκτινοβολοῦντα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶναι ἴσως ἡ ἀλληγορικὴ παράστασις τῆς ἀκτινοβολίας τῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Δεληγιάννη. Γνωστὸν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις τὸν χρόνον τῆς ἀργίας τῆς ἐδαπάνησε εἰς δημιουργίας ἐπιτροπῶν, αἰτίνας νὰ ὀρίσῃσι τὰς ἐπενεκτέας οἰκονομίας ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν διαφόρων ὑπουργείων, συνωδὰ τῷ ἀπὸ τινος ἐγκαθιδρυθέντι προγράμματι αὐτῆς, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου. Καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς τοιαύτης συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν πλείστων μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁμιλεῖ ὁ κ. Δεληγιάννης πάντοτε ὀργίλος, καὶ ἀσωτεύων τοὺς ὑψηλοτέρους τόνους τῆς φωνῆς του, μέχρις ἐντελοῦς ἀποβραχνώσεως, καὶ ἐνθυμίζων μοι ἀκουσίως ἐνίοτε μετὰ τὰς *γαβορίταις* καὶ τὴν ἀκλειητικὴν γοργότητα τῶν λέξεών του τὸν φοβερὸν *Ἰαβέρην* τῶν *Ἀθλίων*. Λέγει λοιπὸν ὅτι διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν ἐπιτεῦ θήσεται τὸ ἰσοζύγιον· ἔτι ἡ βουλή ὀφείλει νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ὅτι πρέπει νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸ συμφέρον τῆς χώρας· ὅτι αἱ οἰκονομίαι δύνανται νὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτεραι ἐκείνων τὰς ὁποίας θὰ προτείνων. Καταστρώνει δι' ἀριθμῶν τὰς οἰκονομίας ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων προϋπολογισμῶν· τόσα ἑκατομμύρια ἀπ' ἐδῶ, τόσα ἑκατομμύρια ἀπ' ἐκεῖ, κτλ. Προτείνει φόρους ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ τῶν ὑπερτιμημένων οἰκοπέδων, καὶ τελειώνει, ἀντηχούσης τῆς βαρείας φωνῆς τοῦ Στεφανίδου, ὅστις ζητεῖ ἐπιβολὴν φόρου καὶ ἐπὶ τῶν ὑπερόγκων προικῶν, ὑπανιττόμενος, φαίνεται τὸν κ. Δεληγιάννην.

Κατελθόντος τοῦ κ. Δεληγιάννη, νομίζετε ἴσως ὅτι οἱ ῥήτορες τῆς συμπολιτεύσεως γρονθοκοποῦνται περὶ τὸ βῆμα, τίς πρῶτος ἀναβᾷ νὰ ἀναλύσῃ καὶ διαλύσῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀπεραντολόγου προαγορεύσαντος; Ὁχι· καὶ ἐπὶ τῶν δύο πτερύγων ἐκτείνεται πρὸς στιγμὴν ἡ παγωμένη πτέρυξ τῆς ἀκινήσιας ὡσεὶ εἶχον προσβληθῆ ὑπὸ παραλυσίας ἀμφοτέραι, καὶ σιωπῶσιν προσδοκῶντες ἀπάντησιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, καὶ σιωπῶσιν ἀδιαφοροῦντες οἱ ὑπουργοί. Διότι μεταξὺ τῶν δύο μερίδων παρίσταται ἀπὸ τινος πρωτότυπος κωμῶδιᾶ δυσπιστίας, ὑπεκφυγῶν, παρεξηγήσεων δῆθεν, — ἐνῶ πολὺ καλὰ ἐννοοῦνται, — λυομένη πάντοτε εἰς σύγκρουσιν.

Ἡ ἀντιπολίτευσις: ἄ! δὲν μᾶς ἀπατάτε! μᾶς περιφρονεῖτε! ὑπεκφεύγετε τὴν συζήτησιν! Θέλετε μίαν ὥρα ἀρχήτερα νὰ τελειώσητε! πολὺ καλὰ! ἡμεῖς ἀποχωροῦμεν! ἡμεῖς ἔχομεν σκοπὸν νὰ μὴ τελειώσωμεν ποτέ...

Ἡ Κυβέρνησις : βρὲ ἀδερφέ, τὸ γνωρίζω τί νὰ σὰς ἀπαντήσω ; ἐκεῖνα ποῦ εἶναι καλὰ τὰ εἶπα· ἐσεῖς θέλετε νὰ μὴ ψηφισθῆ, κί' ἐγὼ θέλω νὰ ψηφισθῆ ὁ προϋπολογισμὸς μου ! μολαταῦτα!... ὄριστε, Κύριε Καλλιγᾶ ! Καί ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐκὼν ἄκων, ὡς στρατιώτης προσταχθεὶς εἰς ἀγγαρειαν, ἀνοίγει τὸ στόμα του, ἀντιμετωπίζων τὸν Δεληγιάννην, καὶ μετὰ κόπου καὶ προφανοῦς ψυχρότητος διαδηλῶν ὅτι εἰς γενικά καὶ ἀόριστα γενικῶς καὶ ἀόριστως θὰ ἀπαντήσῃ· ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο μέσον πρὸς ἰσοζύγιον παρὰ οἱ φόροι· ὅτι ἀπὸ τὴν σειρὰν τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων θέλετε εὖρει ὀλίγα δυνάμενα νὰ παραλειφθῶσι.

*

Κύριοι ἀντιπολιτευόμενοι, ὄριστε, ἐὰν ἦλθεν ἡ σειρά σας. Ἄλλ' ὁ βουλευτὴς Βύρτανιάς κ. Χαντζόπουλος, ἐγγεγραμμένος νὰ ἐμιλήσῃ, προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως δι' αὔριον, καθ' ὃ μὴ προητοιμασμένος δι' αὐτὴν καὶ μὴ φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰς σημειώσεις του. Καὶ δίδει τὸ σύνθημα νέας θορυβώδους φάσεως τῆς συνεδριάσεως, καθ' ὃ ἀναστροφεμένων τῶν ἕρων, ἡ ἀντιπολίτευσις ἤδη κατηγορεῖται ὡς θέλουσα νὰ παρατείνῃ τὰς ἐργασίας διὰ τῆς ἀποχῆς, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς συζήτησεως. Καὶ βλέπω τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀποβάλλοντα ἐν βίᾳ τὸ ἐπανοφώριόν του μὲ διαθέσεις καὶ μένος πυγμάρχου, καὶ ριπτόμενον ἐπὶ τὸ βῆμα : ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι ἀπὸ τόσο χρόνου ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει· πάντοτε θὰ εἴσθε ἀνέτοιμοι ; ζητοῦμεν νὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς ἡ ἀντιπολίτευσίς· ἄλλ' ἐκεῖνη λέγει, εἶναι ἀνέτοιμος· ἔχει σημειώσεις !

Μετὰ τοῦς λόγους τούτους, ριθέντας μετ' ἐξεχούσης θερμότητος, ὁ κ. Χαντζόπουλος ἀπὸ τοῦ βήματος πλέον ἐντονότερον ὑποστηρίζει τὴν πρότασίν του· ἡ ὥρα εἶναι προκεχωρημένη καὶ δὲν ἐννοεῖ ἡμισεῖας ὥρας οἰκονομίαν· ἡ συζήτησις εἶναι ἐπιφάνεια συζήτησεως, καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Καλλιγᾶ ὑπεκφυγὴ ἀπαντήσεως. Ὅλα αὐτὰ ἀναπτύσσει, ἐν μέσω θορύβου καὶ διακοπῶν, εὐκόλως, μεθ' ὃ τὸν διαδέχεται εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ Σωτηρόπουλος, καὶ Ἀντωνόπουλος καὶ Δημητρακάκης καὶ Δεληγιάννης, δριμεῖς καὶ ἐξημμένοι, καὶ ἐκ δευτέρου ὁ Τρικούπης, λαβὼν τὸ ἐνδόσιμον νὰ δνομάσῃ τὰς ὑπὸ τῆς ἀντιπολίτευσως οἰκονομίας τῶν 6,000,000 οἰκονομίας ἐπὶ τοῦ χάρτου, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ Δεληγιάννη οὐδὲν ἀντιπροσωπεύοντας.

*

Ἄλλ' ἡ μετὰ μὲνὸς ὀλοκλήρου ἀνάπαυλαν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀμειλικτος καὶ ἀπαυδῶσα ἀντιπολίτευσις ἀποχωρεῖ, ἐνῶ ἀκούει ὀπισθεν τῆς ἀπὸ πολλῶν στομάτων, συρίζον, ἐν μόνον βέλος ἐκδικήσεως : νὰ φέρετε τὰς σημειώσεις σας. Καὶ διαλύονται.

Τρίτη 25 Ἰανουαρίου,

Ποτὲ δὲν ἔχουσιν ὑπογραφή τόσα ὁμοῦ νομοσχέδια, ὅσα ἐν τῇ σημερινῇ ἡμερησίᾳ. Εἶνε πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν· καὶ ὅταν στοχάζωμαι τὸν πόθον τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διεκπεραίωσιν πάντων, ἐν μιᾷ συνεδριάσει, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ προσκόμματα τὰ ὅποια τῇ ἀντιτάσσονται, μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν μου ἡ γνωστὴ παροιμία : «ὁ πεινασμένος καρβέλια ὄνειρεύεται.»

Δὲν πρέπει νὰ σιωπηθῆ ὅτι εἶπε νόστιμα ὁ κ. Δουζίνας, ἐμιλῶν περὶ τῆς ἀργούσης ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, καὶ ἐπιστᾶ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐνεργειάν τῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ἀξιωματικοῦ τινος, στερηθέντος, ὡς φαίνεται, τοῦ βαθμοῦ του ἕνεκα στρατιωτικῶν ἐπεμβάσεων· ὁ

ἄνθρωπος, λέγει, χάριν πατριωτισμοῦ ἔκαμεν ὅτι ἔκαμεν, φρονῶν ὅτι οὕτω μόνον δύναται νὰ προοδεύσῃ τῷ ἔθνος· καὶ δὲν εἶνε ὁ πατριωτισμὸς σήμερον ἓνας λόγος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ καταλογισμῶν ;

*

Περὶ τὸ νομοσχέδιον τὸ χθὲς ὑποβλήθην ὡς κατεπεῖγον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τροποποιοῦν τὸ 11 ἄρθρον τοῦ περὶ νομισματικοῦ συστήματος νόμου, καθ' ὃ δὲν ὑποχρεοῦνται τὰ ταμεία νὰ λαμβάνωσιν εἰς χάλκινον νόμισμα πλέον τῶν πέντε δραχμῶν, περὶ αὐτὸ ἀνακυκλοῦται πᾶσα ἡ συζήτησις. Ἡ δὲ χθὲς ἀρξαμένη ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐτέθη κατὰ μέρος ἐν τε τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει καὶ ταῖς σημειώσεσι τῶν ῥητόρων· Ἡ τροποποίησις πρόκειται νὰ συζητηθῆ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ τοῦ κ. Ζυγομαλά προτείνοντος ἀναβολὴν, τίθεται εἶτα τοῦτο σκοπὸς εἰς τὰ βέλη τῆς ἀντιπολίτευσως· ἐξ οὗ ἔχομεν ἐπανειλημμένας ἀγορεύσεις τοῦ κ. Μεσσηνέζη, ἀναλαβόντος νὰ ῥίψῃ τὰ πλεσιότερα καὶ ἰσχυρότερα βέλη, καὶ ἐπανειλημμένας ἀπαιτήσεις τοῦ κ. Τρικούπη, ἀναλαβόντος ὅλα νὰ τὰ δεχθῆ ἐπὶ τῆς δυνατῆς ἀσπίδος του· καὶ προσέτι δύο διδοχικὰς ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

*

Τί εἶπε περίπου ὁ κ. Μεσσηνέζης ; — Ἐὰν ἐκηδόμεθα τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ ἔπρεπε νὰ ἀνακαλέσωμεν τὸ ἐκνομον διάταγμα, δι' οὗ ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα. Ἐν τούτοις ἤδη ὑποβάλλεται νομοσχέδιον, δι' οὗ ὑποβλήθησονται νέαι δυσχέρειαι εἰς τὸν λαόν. Δὲν ἐξήτασε τὸ ζήτημα ἡ Κυβέρνησις ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ συμφέροντος τῶν Τραπεζῶν· ἄγει τὸν λαόν εἰς ζήτησιν τοῦ τραπεζικοῦ γραμματίου, οὗτινος διευκολύνεται ἡ κυκλοφορία· ἡ Τράπεζα ὠφελεῖται σπουδαίως· εἶνε ἀνάξιον τῆς Βουλῆς νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Τί εἶπε περίπου ὁ πρωθυπουργός ; Δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν τὸ νομοσχέδιον μὲ τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα· ἡ μόνη σκέψις τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε πῶς νὰ προλάβῃ τὴν αἰσχροκέρδειαν· ὥστε οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς κερδοσκοπίας συνηγορεῖτε· ἠθελήσαμεν νὰ σώσωμεν τὸν τόπον ἀπὸ τῆς κυθείας τῶν 10 0/0. Ἡ ἀντιπολίτευσις συστηματικῶς παριστᾶ ὅλα τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως ταῦτιζόμενα πρὸς τραπεζικὰ συμφέροντα. Ἀλλὰ τὸ προνόμιον τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Τραπεζῆς ποῖος τὸ παρεχώρησεν ; ἡ ἀντιπολίτευσις· τί δικαίωμα τώρα ἔχει νὰ οὐιλῆ περὶ αὐτοῦ ; Εἶναι πρωτάκουστα ὅσα λέγει ὁ βουλευτὴς Αἰγιαλαῖας· ὅταν ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα, ἄς τὰ ἐφαρμῆσῃ.

*

Παρατηρεῖται κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδριάσιν ἡ ὑπερθετικὴ καὶ ἐπιθετικὴ θερμότης, καὶ ἡ δίψα κοινοβουλευτικῶν συγκρούσεων τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλαῖας. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδριάσεως πολλάκις ἀναφαίνεται ἐπὶ τὸ βῆμα, μεμφόμενος καὶ καταγγέλλων νομοσχέδια καὶ Κυβερνήσεις, ὑπομεινάρχους καὶ προσκλήσεις εἰς μονομαχίας. Δύο ἢ τρεῖς ἀκόμη παρ' αὐτοῦ ἀπόπειραι ἐπαναλήψεως τοῦ λόγου ἀποτυγχάνουσι. Πρὸς τοὺς δυσμενεῖς ψιθύρους τῶν συμπολιτευομένων ἀπαντᾷ, κατονομάζει αὐτοὺς ἀναγῶγους, καὶ ἀνοικεῖως προσφερομένους, καὶ ἐνῶ ἦτον ἔτοιμος νὰ κατέλθῃ τοῦ βήματος, ἐπαναστρέφει καὶ ἀνορθοῦται, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δαυλοῦ τὸν ὅποιον εἶχε εἶψει. Εὐτυχῶς κατεσέσθη μὴ προσκρούσας εἰς εὐφλέκτους ὕλας.

*

Δευτεραγωνισται, αποδυθεντες εις την συζητησιν: ο κα-
 τὰ βῆμα ἤδη ἀκολουθῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως μὲ
 πλήρεις ἀξιώσεις ἀρχηγῶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δεληγιάν-
 νης· διαρκούντος τοῦ λόγου του, τὰ θρανία τῆς δεξιᾶς πτέρ-
 υγος ἀραιοῦνται ἐπαισθητῶς, ὅπερ προκαλεῖ διαμαρτυρίας
 καὶ παράπονα τῶν φιλάτων του. Ὁ κ. Σωτηρόπουλος, φρο-
 νῶν ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου θὰ ἔχω-
 σι στάδιον οἱ κερδοσκόποι· ὁ κ. Δημητρακάκης μετὰ λυπῆς
 κραυγᾶς πρὸς τὸν Τρικούπην: κατέστρεψες τὴν ἀγορὰν!
 ἀπαντῶντος ἐκείνου: ἔσωσα τὴν ἀγορὰν! Καὶ ὁ κ. Φιλάρε-
 τος, προτείνων ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ὅπως δοθῆ καιρὸς
 πρὸς μελέτην· παρατηρεῖ πρὸς τοῦτοις ὅτι ἡ Κυβέρνησις,
 μονομερῶς ζητοῦσα συμβουλὰς, ὑποβάλλει νομοσχέδια ἄωρα,
 ὅπερ δίδει ἀφορμὴν εἰς τοιαύτην ἀπὸ κοινοῦ εὐφυολογίαν
 πολλῶν βουλευτῶν:—Ὅχι, εἶνε τῆς Ὁρας!

Ἀπορρίπτεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἡ πρότασις τοῦ
 κ. Φιλάρετου περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως. . . διὰ τὴν
 αὐριον! Καὶ πάλιν διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου γίνεται δεκτὴ
 ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου. Ἀναγινωσκόμενον τοῦ καταλόγου
 εἰς τῶν βουλευτῶν, ὁ κ. Μήτσας, εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀ-
 νόματός του, εἶτε ὑπὸ βαθέως λιθάργου ἀφυπνισθεὶς, εἶτε
 ὑπὸ βαθείας συναισθήσεως τῆς εὐθύνης πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς
 του ἐν τῇ ἐξακρίσει τῶν καθηκόντων του, μεταπηδᾷ διαδο-
 χικῶς ἀπὸ τοῦ παρῶν εἰς τὸ καὶ καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ ὄχι, ὡς
 ποτικὸς ἀμψχανῶν ἐντὸς μυοπαγίδος.

Κουτρούλης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ καυμένος ὁ Μπαρπαγιάννης ἀπὸ τὸ Μαρκόπουλο μα-
 θῶν ὅτι ὁ Σιδηρόδρομος τοῦ Λαυρίου θὰ διέλθῃ ἀπὸ κει-
 ποῦ ἐστήθησαν οἱ πάσσαλοι, τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἐ-
 τοποθετήθησαν καὶ τοὺς ἔστησεν εἰς τὸν κηπὸν του, διὰ
 νὰ τὸν ἔχη τὸν σιδηρόδρομο μὲς τὴν αὐλήν του.

(Ἱστορικόν).

ΑΜΑΞΗΛΑΤΗΣ

Ἐκτάκτου δεξιότητος, νέος, πρόθυμος, μὲ τὰ καλλίτερα
 συστατικὰ τῶν καλλιτέρων ἀθηναϊκῶν οἰκῶν, ζητεῖ θέσιν ἢ
 ἐνταῦθα ἢ ἐν τινι ἐπαρχίᾳ ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἡ διαύθυ-
 σις ἐν τῷ γραφεῖῳ μας.

(Γ'. — α.)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Τὰς δύο αὐτὰς κυρίας δύνασθε νὰ τὰς ἀγκαζάρητε ἐνοι-
 κιάζοντες

ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΦΩΤΑ

τοῦ τοίχου (Candélabres) πολυτελεστάτη δι' αἰθούσας χο-
 ροῦ, συναναστροφᾶς, καὶ ἐν γένει τὴν περίοδον τῶν ἀπόκρεω
 ἀπὸ τὸ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 409)

- Ἄφησε αὐτό· ἀλλ' ἔχεις καὶ ἄλλα προτερήματα.
- Εἶμαι πιστὸς εἰς τὸν φίλον μου, εἶπεν ὁ Σκιάχτης.
- Βέβαια· ἀφοῦ δύνασαι νὰ πωλήσῃς καὶ τὸ δέρμα του.
- Ὁ Σκιάχτης οὐδεμίαν ἔδειξε ταραχὴν· ἀλλ' ἐφάνη ἀπο-
 ρῶν καὶ μὴ ἐννοῶν τὴν τελευταίαν φράσιν τοῦ Μαύρου.
- Τί λέγεις, Μαῦρε; τῷ εἶπεν· ὀμίλει καλά. Δὲν κα-
 ταλαμβάνω τί θέλεις νὰ εἰπῆς.
- Ἄ, ναί, ἀπήντησεν ὁ Μαῦρος, καὶ τοῦτο πάλιν εἶναι
 ἄλλο προτέρημα.
- Ποῖον προτέρημα;
- Τὸ προτέρημα νὰ μὴ καταλαμβάνῃς.
- Δὲν ἐννοῶ. Μήπως ἐμέθυσα; εἶπεν ὁ Σκιάχτης φέρων
 τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον.

- Ὅχι δά.
- Τί διάβολον; μ' ἔφερες ἐδῶ νὰ μὲ μεθύσῃς;
- Δὲν εἶμαι ἄξιος, εἶπεν ὁ Μαῦρος.
- Μήπως ὀμίλεις ἄλλην γλῶσσαν; εἶπεν ὁ Σκιάχτης.
- Διότι τὴν γλῶσσαν μας ἐγὼ τὴν ἤξευρα ἕως τώρα. Ἄλλὰ
 βλέπω ὅτι τώρα δὲν ἐννοῶ λέξιν.
- Καὶ καλὰ κάμνεις.
- Λοιπὸν μὴ μὲ κάμνης νὰ σκοτόνω τὸν νοῦν μου,
 Μαῦρε.
- Ἄ, δὲν τὸν ἔχεις διὰ σκότωμα. Διότι ἂν ἦτον διὰ
 σκότωμα, θὰ τὸν εἶχες σκοτωμένον. Ἐπειτα σὺ δὲν εἰξεύ-
 ρεις νὰ σκοτόνης.
- Τί λέγεις, Μαῦρε;
- Τὴν φορὰν ταύτην ὁ Σκιάχτης δὲν ἐκρατήθη. Ἠγέρθη,
 οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐξέπεμψαν ἀστραπάς, καὶ ἐφαίνετο ἐτοιμα-
 ζόμενος ν' ἀρπάσῃ τὸν Μαῦρον ἐκ τοῦ λαίμου.
- Ἡσύχασε, εἶπεν ἀταράχως ὁ Μαῦρος, δὲν ἐπεμβαίνω
 εἰς τὰ μυστικά σου. Τὸ κάτω κάτω τί μὲ μέλει ἐμέ, ἂν ἐ-
 σκότωσες τὸν Μορώζην ἢ ὄχι. Τὴν δουλειάν σου ἐκάμες.
 Ὁ καθεὶς πρέπει νὰ κυτάξῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ νὰ μὴ τὸν
 μέλη διὰ τοὺς ἄλλους. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου. Καὶ ἔ-
 πειτα, ἂν τὸν ἐσκοτώσες, μήπως τάχα θὰ γυρίσῃ ὀπίσω;
 Καὶ ἀφοῦ, ὅπως καὶ ἂν εἶναι, ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ, καθὼς καὶ
 ὅλοι μας, καλλίτερον δι' αὐτὸν εἶναι ὅτι ὑπῆγεν ἀπὸ τὰς
 χεῖρας φίλου, ὅπου δὲν τοῦ ἤθελε κακόν. Νὰ εἰξευρα ὅτι